

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת ויצא

י"ב כסלו תשפ"ד

שנה כד גליון א' קלה

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:50	5:17	4:15	
5:53	5:15	4:01	ירושלים
5:43	5:31	4:14	באר אפרק

ראה ה' בעיני

מפ"ק כ"ק מרן רבינו
הקוה"ט זיע"א

**ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה
ה' בעיני וגו' כי שמע ה' כי שנואה
אנכי וגו' ותקרא את שמו שמעון
(כט, לב)**

**בלידת ראובן כתיב ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעיני,
ובלידת שמעון נאמר כי שמע ה' כי
שנואה אנכי, ויש לבאר מהו ענין שני
הלשונות, לשון ראה ולשון שמיעה.**

וי"ל בזה עפי"מ שארז"ל **(בבא בתרא
קכג.)** עה"פ **(שם, יז)** ועיני לאה רכות,
שהיתה שומעת על פרשת דרכים
בני אדם שהיו אומרים שני בנים
לרבקה ושתי בנות ללבן, גדולה
לגדול וקטנה לקטן, והיתה יושבת
על פרשת דרכים ושואלת גדול מה
מעשיו, ואמרו לה איש רע מלסטם
את הבריות וכו', והיתה בוכה עד
שנשרו ריסי עיניה וכו', ובמדרש
(בראשית רבה פ' ע"א) כי שנואה אנכי
פ"י שהיו אומרים זו אשתו של שונא
שהוא עשו כמו שנאמר **(מלאכי א, ג)**
ואת עשיו שנאתי, ע"כ.

ואשר לכן שפיר שייך בשמעון לשון
שמיעה, כי שמע ה' כי שנואה אנכי,
דוח קאי על האי קלא בישא דלא
פסיק וקאמר הגדול לגדולה וכו',
משא"כ אצל ראובן כתיב כי ראה ה'
בעיני, דהיינו שהכרת פניה ענתה בה
שהיתה בוכה תמיד ונשרו ריסי
עיניה, ובזה שייך שפיר לומר בלשון
ראה, שהרי הוא דבר הנראה בעליל
לעין כל רואה.

והנה עפי"ז מה מאוד יומתק לנו
ליישב מה שיש להפליא שם
בכתובים דבפסוק ל"א כתיב וירא ה'
כי שנואה לאה ויפתח וגו' ובפסוק
ל"ג נאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי.
ועי' **באור החיים הק'** מה שכתב
לתרץ בזה,

ואולם להג"ל ניחא דבהמשך הגמ'
שם איתא, והיינו דכתיב וירא ה' כי
שנואה לאה מאי שנואה וכו' אלא
ראה הקב"ה ששנואין מעשה עשו
בפניה, ע"כ,

ולהג"ל היינו שהי' נראה לעין כל
אדם ע"י בכייתה תמיד ששנואין
מעשיו עשיו בפני,

ושפיר שייך לשון ראי' גם על הענין
דשנואה לאה, והרי זה עולה בקנה
אחד עם הפ' כי ראה ה' בעיני דהיינו
שראו על פניה את הצער והעוני
שהגדול לגדולה כנ"ל,

משא"כ הפסוק כי שמע ה' כי שנואה
אנכי קאי על שמיעת הקול בפרשת
דרכים שזו היא אשתו של שונא
ותקרא על שמו שנואה, והבן.

בהשי"ת הטוב והמיטיב לכל, וזה
"ויפגע במקום", באיזה מקום אך
שיהיה, באיזה מצב שבו הוא נמצא,
אל יתייאש עצמו מן הרחמים.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

או"י "ויפגע במקום" וברש"י כמו ופגע
ביריחו ע"כ עיי"ש, דהיינו הכוונה הוא
שיעקב אע"ה במקום הזה פגע

כביכול בכורא ית"ש, כאדם הנפגש עם חבירו פנים בפנים, כך
נפגש יעקב אבינו בתפילה זו עם כביכול הבורא פנים בפנים,

וכידוע מהרה"ק **מבארדיטשוב** זי"ע ששה פ"א בצפרא דשבתא
קודם התפילה "איינט גייט מען זיך זען מיטען בינדיגער", דהיינו
עם כביכול יתברך.

והיעידו צדיקים דעד שהגיע בתפילה ל"וכרות עמו הברית", כבר
נתראה עם כביכול יתברך שמו.

***

וישכב במקום ההוא (כה, יא)

ג"כ בשבחו של יעקב הפסוק מדבר, דדרך העולם הוא באחד
שהוא במצור ומצוק מהקורא אותו ואימת מות עליו, או אין לו
מנוחה ואינו יכול לישון בלילות.

אך יעקב אבינו על אף שברח מעשיו אחיו שחפץ להורגו, וכן
אחר שתפסו אליפז ונטל ממנו כל ממונו, עכ"ז בטח אך ורק בה'
בשמחה ובטוב לבב, וגם זאת "וישכב במקום ההוא", ללא שום
מורא, הוא שכב וערבה לו שנתו.

*

וישכב במקום ההוא (שם)

וברש"י באותו מקום שכב אבל י"ד שנים ששימש בבית עבר
לא שכב בלילה, שהיה עוסק בתורה.

ולכאורה צ"ל הלא איתא בגמ' (נדרים ג:) הנשבע שלא אישן
שלושה ימים מלאקין אותו.

ואפשר לדייק בדברי רש"י מ"ש דרק בלילה לא שכב אבל ביום
אפשר דשכב, והוא עפ"י מה דאיתא (עירובין סה.) לא איברא
לילה אלא לגירסא ולחד מ"ד אלא לשינתיה.

ושניהם עולים בקנה אחד, דבעת שרוב העם ישנים אז הת"ח
אפשר להם לעסוק בתורה ללא שום מניעה מהסובבים אותם,
ודווקא אז הוא הזמן של עסק התורה.

*

או"י שאף ביום ק"ו שלא ישן אלא נים ולא נים וכו', ומן השמים
סיבבו לזה שישן עתה, דהיה לו גילויים והשגות נשגבות בזמן
שינתו.

כדאיתא במדרש רבה בפרשתן, שהשיג בחלומו ענין מתן תורה
ובנין ביהמ"ק ושלוש רגלים, והנה מלאכי אלוקים זה משה
ואהרן, עיי"ש. ע"כ.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום
וכו' וישכב במקום ההוא (כה, י-יא)
וברש"י וז"ל שלא היה צריך לכתוב אלא וילך
חרנה, ולמה הזכיר יציאתו וכו' עיי"ש.

והנראה בזה דבא הכתוב להשמיענו גודל
צדקת יעקב אע"ה, דעל אף שהוצרך לעזוב
מקום הקודש והמקדש ארץ אבותיו

הקדושים, אשר כל עבודתם עלי אדמות היה בארץ
הזה ישיבת אברהם אבינו, ישיבת שם ועבר, ומצוות הכנסת אורחים,
וכדכתיב "ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל עליון" (כא,
לג). ויעקב אבינו כשהוצרך לעזוב את הארץ אשר עיני ה' אלוךך בה
מקום אבותיו הק' וכו"ל, מזה המחשבה לבד אפשר ליפול לעצבות
וכדומה, ועוד לאיזה מקום הלך, לחרן, שהוא מקום רשע ואנשי רשע
התגוררו שם, אז מחשבה זו של מאין באת- לארץ הקדושה, ולאן
אתה הולך - למקום אנשי רשע וכו', עאכ"כ שאפשר ליפול לידי
עצבות.

כמ"ש ולשבחו של יעקב הכתוב מדבר, שאף שהיה יוצא יעקב מבאר
שבע וכו"ל ארצה"ק והמקדש, ויתירה על כך וילך חרנה מקום אנשי
רשע, מ"מ לא התייאש כלל וכלל, ועצבות מאן דכר שמויה, אלא
התחזק בשמחה גדולה באמונה וביטחון לאדון הכל, וכמובא (מדרש
רבה) בפרשתן עה"פ ויצא יעקב רשב"נ פתח וכו' אמר יעקב אליעזר
בשעה שהלך להביא את רבקה מה כתיב ביה וכו', חזר ואמר (יעקב
אע"ה) מה אטא מובד סברי מן בריי [=וכי אאביד ואיניש סברי
ותקוטי מבוראי (עץ יוסף)] חס ושלום, לית אנא מובד סברי מן בריי
אלא יעזרי מעם ה' וכו' עיי"ש עכד"ק.

וזהו מה שמלמדנו קוה"ק יעקב אבינו ע"ה דאין ייאוש בעולם כלל,
ואפי' חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים,
ואין כוחו אלא בפה, ואין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה
ואורה אמונה וביטחון להבוכ"ע, דאין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.

ולא עוד שלא נפל לתוך עצבות, אלא כמ"ש "ויפגע במקום", ואין
פגיעה אלא לשון תפילה, שתיקן תפילה ערבית, דהיינו שיסד לנו
יעקב אבינו יסוד גדול בעבודת ה', דאף שהוא זמן של ערבית, דהיינו
חשכות בעולם, מ"מ אין להרפות מתפילה, אלא אדרבה יתאמץ יותר
ויותר בעבודת הלב זו תפילה מתוך שמחה גדולה.

וזהו פ"י הפסוק "אשרי שא-ל יעקב בעזרו שברו על ה' אלוקין",
דלכאורה למה נקט דייקא אלוקי יעקב ולא שאר האבות, והנראה
דבא לרמוז ענין זה שלימד אותנו יעקב שאף שיש חשכות בעולם ועת
צרה היא ליעקב, מ"מ אל יתייאש מן הרחמים ומן המיצר קראתי-ה-
ענני במרחב י-ה, כדחזינו אצל יעקב שכתב ביה "ישראל נושע בה",

ברו"ג, ברחמינות, כמו שאנו רואים מה שאמר "ותר"י"ג מצוות שמרתי
ולא למדתי ממעשיו הרעים" של לבן, ובגשמיות כמ"ש "כי במקלי
עברתי את הירדן ועתה הייתי לשני מחנות", וק-ל יעקב בעזרו בא רק
ע"י שהיה שברו על ה' אלוקיו, שע"י האמונה וביטחון אך ורק בבוכ"ע
ומתוך שמחה, עי"ז נתברך בכל הישועות ורחמים וכו"ס בגו"ר.

*

וזהו "ויפגע במקום", כאמור שבכל מצב ששרוי בו, יש לאדם להתחזק

ההודאה להשם פנינים על הפרשה

יהודי – ע"ש שבח הודאה

ותקרא שמו יהודה וכו' הפעם אודה את ה'. וכל אחד מישראל תקרא יהודי על שמו, כי שמו הוא ע"ש שבח והודיה, כמ"ש הפעם אודה את ה', שכל יהודי צריך לדעת שכל מה שהוא לוקח הרי זה יותר ממה שמוגיע לו, יהודה, פירש"י, נטלתי יותר מחלקי, היינו יותר מחלקו המגיע לו. (חידושי הרי"ם)

יהודי – ע"ש שמודין להשי"ת

שמעתי מאמ"ו מור"ד זצלה"ה שבני ישראל נקראו יהודים ע"ש שמודין להשי"ת על כל דבר קטן וגדול שיוצאין מהכל ממנו ית'. (שפת אמת ויגש)

להודות להשי"ת אחרי שכבר יצאו מן הצער לגמרי

ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה וכו' ותעמוד מלדת.

ולכאורה יקשה על מה מרומזים השני תבות "ותעמוד מלדת", כי לכאורה הנמה מיותרים, והנראה הדנה הארבעה אשר צריכין להודות, יורדי הים ואידך, הנה דוקא אחרי שכבר יצאו מן הצער ההוא אשר היו בו לגמרי, או צריכין להודות לה' שקבלו כל הטובה, הינו אחר שכבר עלה מן הים, והחולה כבר נתרפא לגמרי וכן כולם, וכן בכל ההצלות והישועות, אחר שכבר יצא מן הצער שהיה לו, צריך להודות, וכן מרומז בגמ' (ברכות נ"ד ע"ב) בפירוש, "ארבעה צריכין להודות, מי שהיה חולה ונתרפא", מלשון ונתרפא משמע לגמרי, וכן גבי אידך משמע שיצא מן הצער אשר היה בו, ולא צריך עוד לטובה בזה...

זה מרומז בפסוק שלפנינו, אחר שאמרה לאה **הפעם אודה את ה'** וקראה שמו יהודה לשון הודאה, ממילא הראתה בעצמה שכבר קבלה כל הטובה בבנים, ואינה צריכה עוד לטובה זו, על כן "ותעמוד מלדת", עד אחרי כן, וע"י הפעולה שנתנה שפחתה לאשה, נתן אלקים שכרה, וילדה עוד אחר זה. (מאור ושמש – ועיי"ש מה שהביא בענין זה מהחזו"ה מלובלין וז"ע).

עובדא בענין הנל

שמעתי מהרה"ח ר' יהושע צענזאר ע"ה, כי בהיותו בנאטוורפן כשהיה אבדך, שלח קוויטל להרה"ק מבילגוריאי ז"ל בעד איזה חולה, וביקש ממנו שימסור לידי אחיו הרה"ק מהר"א מבעלזא ז"ל, ולאחר איזה זמן קיבל מכתב מהרה"ק מבילגוריאי ז"ל שאחיו הרה"ק מבעלזא רוצה לדעת מה נעשה עם החולה הנ"ל,

ועיי' בספ"ה מאור ושמש פ' ויצא בפסוק הפעם אודה וגו' עכ"ת המכתב, וכנראה מדמש דאין להודות על איזה ישועה עד שתגמר כל הישועה עיי"ש, והרה"ק מבעלזא ז"ל רצה להודיע אם החולה נתרפא לגמרי, שיכול להודות לה' על רפואתו.

לאה, הראשונה שנתנה הודאה על נס שבדרך הטבע

ותאמר הפעם אודה את ה'. בש"ס ברכות (ו' ע"ב) לא היה אדם שהודה לה' עד שבאתה לאה, והוא תנאה, וכי האבות לא הודו לה' על הנסים שעשה להם, לא הקריבו קרבנות ושבחו לה', ונ"ל עפ"י מה שאמרת טעם לשבח על מה שאמרו חז"ל (שבת קי"ח ע"ב)

האומר הלל בכל יום הרי"ז מחורף ומגדף, וצ"ב למה, וכי בשביל שהוא זוכר חסדי ה' תמיד יפסיד ויענש, וי"ל דהכונה שאומר בכל יום הלל רק על הנסים שקרו שלא בדרך הטבע, אבל על מה שהוא בדרך הטבע, דברים הנוהגים יום יום, אינו אומר הלל,

ולכן מי שאינו אומר בכל יום רק ההלל המסודר לנו על הנסים שמוחוץ לטבע, ואינו מכיר בנסים שקורים יום יום בדרך הטבע הרי"ז מחורף ומגדף.

ואומר מעתה, בודאי האבות הק' הודו ושבחו לה', אבל להם נעשו נסים שלא בטבע, ואין חידוש כי"כ שמצאו עצמם מחוייבים להודות ולשבח, אבל בלאה מצינו שנתנה תודה על לידת הבנים שוהו נס בדרך הטבע,

ומוש"ה אמרו חז"ל שלא היה אדם שהודה – על נס בדרך הטבע – עד שבאתה לאה. (כתב סופר)

הודאה על העבר ובקשה על העתיד

שמעתי בשם רבינו הקדוש **החזוה מלובלין זי"ע** כי צריכין בכל דבר שאומרים ברוך ה' בעד איזה ענין, יאמרו מיד כן יעזור השי"ת להלאה, דאם לא כן הרי"ז כמעמיד ופוסק מעייני הישועה כשמברך על העבר, והרמז לזה בלאה שאמרה הפעם אודה את ה' – ולא ביקשה מיד על העתיד, ע"כ "ותעמוד מלדת". (דברי תורה – מונקאטש ח"א י')

עיקר הנחת רוח מהשיר והשבח העולה מבני בשר ודם

עוד נתכוין [משה רבינו ע"ה] לדבר לפניו [להקב"ה] דברי ריזוי המתקבל לפניו, על פי מה שקדם לו בדיעת הדרגות החפץ שיש לבורא, האחד, הוא שבח והלל אשר יתנו לו צבא מעלה, למעלה ממנו שבח והלל אשר יתנו לו נשמות הצדיקים משני איצרות החיים, ואצ"ר אחד של נשמות שעדיין לא באו לעוה"ז וכו',

ואוצר שני של נשמות שכבר באו לעוה"ז, וחזרו ונתנו באוצר החיים, וכולם נותנים שיר ושבח והודאה לבורא יתעלה וכו', למעלה מהם השיר והשבח העולה מהנשמות אשר הם בעוה"ז אשר הם בתוך הבשר, והוא מונעם מהכיר ה', והם מתעצמים לאהוב ה' ולשבחו ולהודות למאמרו, זה עליון וחשוק אצל הבורא למעלה מהכל וכו'.

ולזה נתחכם משה וריצה ה' בדבר שהוא חפץ בו, ואמר "אלקי הרוחות לכל בשר", שאתה חפץ שאלוקותך תהיה לרוחות בזמן שהם בבשר, ואם אתה ממייתם אתה חסר רצון זה. (אוה"ח הק' פר' קרח לו" כ"ב)

להכניס כל מאמצי כח בהודאה

ואתה תחזה רבות בני עמנו, בגשתם לתפילה, לשפוך שיר עבור פרנסה, אוי מוציא דיבור אלוקים בפה מלא ואותיות גדולות, ומכניס כל מאמצי כחו באותיות פרנסה, וברצונו שאות פ' תהיה גדולה בכמות ואיכות ככל העולם כולו, ואות ר' עוד יותר גדולה, ואות ו' ואות ס' ה' תהייה גדולות בתכלית הגדלות, בכדי להמשיך על עצמו באמצעות אותיות של פרנסה, שפע וברכה עליונה מלא ברכות טוב.

ואח"כ שנתקבלה תפילתו, והקב"ה השפיע לו עושר ונכסים ולא חסר כל בו, כשבא להחזיר לו שבח והודאה על שהיטיב עמו כל מיני מיטב, אוי מוציא אותיות קטנות, ואינו מכניס כל מאמצי כחו ועומק פנימיות מחשבתו בהאותיות, להיות גדולות במלוי האהרן נמוקות. (אור המאיר כי תצא)

הודאה – רפואה קודם למכה

הבורא ית' שולח רפואה קודם המכה, ומה הוא הרפואה, היינו התילותיו ושבחוין שאנחנו משבחים ופנארים את שמו הגדול ותורתו הקדושה וכו', היא הרפואה השלוחה לנו קודם לכל דבר המוגיעה ומצילה עלינו ועל כל ישראל.

(נועם אלימלך – ליקוטי שושנה)

מסיים מדי יום את שיעוריו בלימוד בספ"ה"ק "בית אהרן" בשיעור קבוע לפני השינה **(ספרן של צדיקים)**.

בנו הרה"ק רבי **אהרן יחיאל מקאז'ניץ** ז"ע היה אומר שלכל חסיד חייב שיהיו לו שני ספרי בית אהרן אחד בבית והשני בדרך... **(בנוסח אחר: אחד בבית והשני לקחתו עמו בלכתו בדרך) (מפי השמועה)**.

על חתנו של הרה"ק **מקאז'ניץ** ה"ה הרה"ק רבי **קלוינימוס קלמן מפיסצנא** הי"ד ז"ע בעל חובת התלמידים מספרים ששאל לאחד מפרחי החסידים איזה ספרי חסידות הוא לומד, והלה ענה כי הוא מעיין בספ"ה"ק תניא, אמר לו הרה"ק: גדלות הבורא תדע מספ"ה"ק זה, אך נתיבות לעבודת הבורא תלמד מספ"ה"ק בית אהרן, ובעיקר מתוך האמרות הקולעות שבליקוטים שבסוף הספר.

סיפר לי הרה"ח ר' **אשר אורקאוויטש** נ"י, שבעיר לאדזש גר חסיד אחד ושמו ר' יחיאל, ורגיל היה הרה"ק בעל **הבית אברהם מסלונים** להתאכסן אצלו, שמעתי מבנו שפעם אחת נתגלגלה השיחה בינו לבין הרה"ק מעניין שהוא עוסק הרבה בספרי חסידות, אמר לו הרה"ק, תלמדו ספר "בית אהרן" הי בזה.

ספ"ה"ק תפארת שלמה

סיפר שיש אחד חסיד של הרה"ק **התפארת שלמה** שבים היארצייט של הרה"ק התפא"ש ז"ע הגיע להרה"ק **הדברי חיים זי"ע** ולפני יצא להתפלל שחירת אמר לו שהיום היארצייט של התפארת שלמה זי"ע, והדברי חיים נורא התלהב, ומיד ציווה לממשו לקנות מזונות, ולאחר שחרית התיישב ועשה סעודה גדולה לכבוד היארצייט, והלך עוד פעם למקוה, וכל הזמן עיין בספר הקדוש תפארת שלמה, ואח"כ אמר: הנה הרבי מראדאמסק הסתיר עצמו ממני, ובחיינו לא הכרתי את גדולתו וקדושתו, ועתה מהספר רואה אני את גדולתו וקדושתו.

וספר זקן אחד כי פעם אחת בא גדול אחד אצל אדמו"ר הרה"ק **מהרמ"מ מווארקא** ז"ע, ומצאו יושב ומעיין בספר תפארת שלמה, ושאלו הגדול הבא, האם גם כ"ק מעיין בספר הזה שנדפס מחדש, אוי התרגש הרה"ק מווארקא בחרדת קדש, ובקול זע סגי השיב לאותו גדול: "ואח האם מה אתם אומרים מן הספר הקדוש והנורא הזה, הלא תדעו נאמנה כי לע"ע ראיתי שלשה דברים, ווען דער יוד וואלטין מיר דאס נישט מגלה גיווען וואלטין מיר דאס נישט געוויסט ב"ח משיח וועט קומען" **[ראיתי שלשה חידושים שאם היהודי הזה לא היה מגלה לי אותם, לא הייתי יודע מהם עד ביאת המשיח]**.

מעשני הצדיקים היכולת להודות

אולי לא אוכל להודות

בליל שבת התהלך הרה"ק רבי **ברוך ממע'בו'ת** בחדרו, ואמר בהתלהבות: "מודה אני לפניך ה' אלקי על כל החסד שעשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי".

פראום עמד במקומו ושאל במג: - למה לי להודות עתה על החסד העתיד לבוא? בבוא החסד - אודה...

ומיד השיב לעמנו: - ואולי אז לא אוכל להודות... ונגעה בבכיה. עמד לידו תלמידו הרה"ק רבי **משה מסאווראן**, ושאלו:

- רבינו היי בעצמו השיב על דעתו שאלתו, הבכיה לשם מה?

החזיר לו רבי ברוך:

- בכיתי לפי שהעליתי על דעתי שעלול לבוא יום, שבו חסד אוכל לקבל, ולהודות בעדו לא אוכל, מדוע?

ושבו געה בבכיה: **(חסידים מספרים אות קס"ח)**

חייב לברך על הרעה

סיפר לי הגה"צ ר' אלימלך אשכנז שלי"א אב"ד מעלביורן, שברושלים סיפרו, שפעם נעדר בנו של **הגאון בעל האדר"ת זצ"ל**, ולא הגיע הגאון ה"ל להלוויה רק לאחר כמה שעות, ואח"כ כשר שאלו אותו מדוע לא הגיע תיכף, ענה, דאיתא בגמ' שחייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, והחוקקתי לעבוד עם עצמי שאהיה במדרגה זו, על כן נתעכב הדבר כמה שעות. **(שיח זקנים ח"ז ש"ב)**

סעודת הודיה של הרה"ק ר"ב ממעז'יב"ח

פעם חלתה בתו של הרה"ק רבי **ברוך ממעז'בו'ת זי"ע**, והגיעה עד שערי מות רח"ל, והרופא ייבא אותה רח"ל, והרה"ק לא היה שם בשעה שהרופא חרץ את דינה, וכשחזר שאל הרה"ק את ר' הערשלי מה אמר ה"ל, פאר ברכ"ל צו אדל"ה וועט ווערן געזונט, צו אדל"ה וועט נישט ווערן געזונט" **[האם זה חילוק לברוכ"ל אם אדל"ה תהיה בריאה או לא]**, אבל "ואכבדה שמך לעולם" לכבד שמך נגד העולם, לערוך סעודה ולשבחך, זה איני יכול רק באופן ובחינת "כי חסדך גדול עלי", דהא באמת חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, לכן להודות שמתו ית' צריכים תמיד על כל מה שיהיה, אבל לערוך סעודה בפני קהל ועדה זה אי אפשר, רק באופן כזה כשואה בטוב הגולה והנראה. **(מאמר מרכזי - סלאנים)**

לאחר שהבריאה לגמרי עשה הר"ב סעודת הודאה ואמר תורה עה"פ "אורך ה' אלקי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם" **(תהלים פ"ו י"ב)**, ואמר אני הייתי מודה לך בכל לבבי, באיזה אופן שיהיה "סאיא דען א חילוק פאר ברכ"ל צו אדל"ה וועט ווערן געזונט, צו אדל"ה וועט נישט ווערן געזונט" **[האם זה חילוק לברוכ"ל אם אדל"ה תהיה בריאה או לא]**, אבל "ואכבדה שמך לעולם" לכבד שמך נגד העולם, לערוך סעודה ולשבחך, זה איני יכול רק באופן ובחינת "כי חסדך גדול עלי", דהא באמת חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, לכן להודות שמתו ית' צריכים תמיד על כל מה שיהיה, אבל לערוך סעודה בפני קהל ועדה זה אי אפשר, רק באופן כזה כשואה בטוב הגולה והנראה. **(מאמר מרכזי - סלאנים)**

כידוע נמנע **השבט יהודה מלובלין זי"ע** מלקבל פדיונות או כספי תמיכה אישיים, ומחית ביתו רק מדמי כוללות ססידרו החסידים עבור, אך לא תמיד הספיקו הכספים אף כדי צרכי הבית בצמצום, והיו זמנים שלא היו בהם אף כדי לקנות צרכי שבת ויו"ט כראוי. באחד הזמנים הקשים שכבתוך הבית שררה עניות ודלות, עלה בדעתו לעשות איזה השתדלות על ידי קניית כרטיס השתפתות בהגולה הנושאת פרסים כספיים גדולים, אך גם כסף לקניית הכרטיס לא עלה בידו, ולשם כך ניסו לחפש בכל חורי הבית למצוא איזה דבר ערך שאפשר למכרו, וכן השיג הלאות מידדים, וקנה את הכרטיס המיוחל.

בהגיעו תוצאות הגורל, נודעו אשר כרטיס זה הפסיד לגמרי, אמר השבט יהודה לבני ביתו הלא שנינו במשנה חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, וא"כ באותה מדה שהיינו מודים אם היתה חזקה עולה בגורלנו, כן עלינו להשתדל גם עתה לעשות סעודת הודיה להשי"ת, ולהודות לו על כל הטובות שגמל עמנו.

ואכן כמעשהו ממש בקניית הכרטיס, כן עשה גם עתה, והחלו לחפש בחורי הבית אם יש מה למכור כדי צרכי סעודה, וכן הלוח מידיו סכום כסף, והסב לסעודה, בה ביטא את חובת ההתבוננות וההכרה בהטוב והחסד המצוי בכל המוצאות והמאורעות הבאים על האדם. **(יהודה לקדשו)**

אודות ספרי החסידות לדורותיהם וחובת לימודם

ספ"ה"ק בית אהרן נוהג היה רבי **ירחמיאל משה מקאז'ניץ** ז"ע שהיה

[בנוסח אחר: אחד בבית והשני לקחתו עמו בלכתו בדרך] (מפי השמועה).

על חתנו של הרה"ק **מקאז'ניץ** ה"ה הרה"ק רבי **קלוינימוס קלמן מפיסצנא** הי"ד ז"ע בעל חובת התלמידים מספרים ששאל לאחד מפרחי החסידים איזה ספרי חסידות הוא לומד, והלה ענה כי הוא מעיין בספ"ה"ק תניא, אמר לו הרה"ק: גדלות הבורא תדע מספ"ה"ק זה, אך נתיבות לעבודת הבורא תלמד מספ"ה"ק בית אהרן, ובעיקר מתוך האמרות הקולעות שבליקוטים שבסוף הספר.

סיפר לי הרה"ח ר' **אשר אורקאוויטש** נ"י, שבעיר לאדזש גר חסיד אחד ושמו ר' יחיאל, ורגיל היה הרה"ק בעל **הבית אברהם מסלונים** להתאכסן אצלו, שמעתי מבנו שפעם אחת נתגלגלה השיחה בינו לבין הרה"ק מעניין שהוא עוסק הרבה בספרי חסידות, אמר לו הרה"ק, תלמדו ספר "בית אהרן" הי בזה.

ספ"ה"ק תפארת שלמה

סיפר שיש אחד חסיד של הרה"ק **התפארת שלמה** שבים היארצייט של הרה"ק התפא"ש ז"ע הגיע להרה"ק **הדברי חיים זי"ע** ולפני יצא להתפלל שחירת אמר לו שהיום היארצייט של התפארת שלמה זי"ע, והדברי חיים נורא התלהב, ומיד ציווה לממשו לקנות מזונות, ולאחר שחרית התיישב ועשה סעודה גדולה לכבוד היארצייט, והלך עוד פעם למקוה, וכל הזמן עיין בספר הקדוש תפארת שלמה, ואח"כ אמר: הנה הרבי מראדאמסק הסתיר עצמו ממני, ובחיינו לא הכרתי את גדולתו וקדושתו, ועתה מהספר רואה אני את גדולתו וקדושתו.

וספר זקן אחד כי פעם אחת בא גדול אחד אצל אדמו"ר הרה"ק **מהרמ"מ מווארקא** ז"ע, ומצאו יושב ומעיין בספר תפארת שלמה, ושאלו הגדול הבא, האם גם כ"ק מעיין בספר הזה שנדפס מחדש, אוי התרגש הרה"ק מווארקא בחרדת קדש, ובקול זע סגי השיב לאותו גדול: "ואח האם מה אתם אומרים מן הספר הקדוש והנורא הזה, הלא תדעו נאמנה כי לע"ע ראיתי שלשה דברים, ווען דער יוד וואלטין מיר דאס נישט מגלה גיווען וואלטין מיר דאס נישט געוויסט ב"ח משיח וועט קומען" **[ראיתי שלשה חידושים שאם היהודי הזה לא היה מגלה לי אותם, לא הייתי יודע מהם עד ביאת המשיח]**.

(אוהל שלמה)

תושב בארי, היה עד לכל הזוועות בקיבוץ שלו. הדרך שבו ניצל - בארון עם ספר הזוהר 12 שעות, שמירת שבת, כיבוד אב שהציל, והגבאי משדרות והחלום עם הח"ח. מבחר ניסים מפעמים

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק - ניצל מכדורי המרצחים בזכות ספר הזוה"ק בתוך הארון בחדר השינה

תושב בארי, היה עד לכל הזוועות שנעשו בקיבוץ שלו. הדרך שבו ניצל - בתוך ארון שבו היה עם ספר הזוהר במשך 12 שעות, מרגשת ומפעימה ביותר

תושב קיבוץ בארי, ניצל באורח ניסי ממש לאחר שהיה סגור בארון בביתו, בזמן שהמחבלים ימ"ש יורים לכל עבר, מבעירים בתים על יושביהם וזורעים מוות והרס בכל מקום אליו הם מגיעים.

באופן מרגש סיפר האישי שאינו שומר תומ"צ את נס הצלתו בזכות ר' שמעון בר יוחאי והזוהר הקדוש, שעמו הסתתר בתוך ארון בחדר השינה שלו - ושהה בו 12 (!) שעות. "ביום שבת הקדושה שהייתה, התחילו הפגזות ולא רציתי להיכנס לממ"ד כי ראיתי שאנשים נשרפים וקוראים לעזרה ולא יכולים לצאת משם", סיפר. "התלבטתי עם עצמי, כלומר עם בורא עולם - מה אני עושה.

"רצתי מהר לסלון, היה לי ספר הזוהר בפרשת פנחס, ונכנסתי לארון, שם פשוט מעץ עם שתי דלתות. נכנסתי לארון, עם כל הבגדים שהיו תלויים כאן, סגרתי את הדלת והתחלתי לפתוח את ספר הזוהר. הסתכלתי על הספר ודיברתי עם ר' שמעון בר יוחאי כל ה-12 שעות, ומתוך האותיות יצאו 'אורות'. הרגשתי כאילו שהאור המקיף הזה כיסה אותי".

בנקודה מסוימת המרצחים ימ"ש מפוצצים את דלת ביתו, בזמן שהוא בארון. "בזמן הזה, הם מפוצצים ואני לא מפחד. לא קורה לי כלום. אני כאילו במקום אחר. הם בעולם

שלהם, ואני בעולם שלי. שכבתי כאן עם הספר, דיברתי עם בורא עולם ואמרתי לו גם: 'אם אתה רוצה לקחת אותי, תיקח אותי בורא עולם'. אבל עכשיו בזכות ר' שמעון הצדיק, תעזור לי, כדי להתחבר אליך יותר".

בשלב זה מספר האישי כי המחבלים שהו אצלו 'שתי דקות', ויצאו. "אני כותב לשכן שלי מולי, שהבית שלו לגמרי הרוס, אני אומר לו 'רון, תקשיב, הם יצאו ממני. הם נכנסו שתי דקות, יצאו. הוא אומר לי 'הם בדיוק דופקים אצלי בדלת'. לבסוף הדבר הנורא ביותר ארע: אותו האחרון, ושם ירו בהם. רצחו את כולם. זה פשוט נורא, אבל זה מה שהיה.

"הבית שלי נשאר עומד, היחידי מכל השכונה - וזה לא בזכותי, זה בזכות האמונה הפנימית, וראיתי את רבי שמעון בר יוחאי שעזר לי. את האותיות שיצאו מתוך האור. זה היה מדהים. אחר כך הם עוד פעם באו, פוצצו לי את החלון כאן עם רימונים - שום דבר לא נגע בארון. ואני לא יודע מה קורה לאחרים, אבל אני לא פוחד לא כלום. אחרי 12 שעות מחלצים הגיעו ולקחו אותנו", הוא מסיים.

נס ההצלה בקיבוץ בארי

סיפור מצמרר: משפחה מקיבוץ בארי קיבלה על עצמה לשמור שבת באם יצליחו להינצל מהתופת, הם הצליחו להימלט מבלי שהמחבלים הבחינו בהם, "המחבלים הציתו את הבית, קפצנו דרך החלון עם הילדים"

משפחה מקיבוץ בארי בת ארבעה נפשות, הורים ותאומים בני 3, התעוררו לשמע האזעקות בבוקר יום השבת בשמחת תורה

ונכנסו מיד לממ"ד, כאשר לאחר מספר דקות הם שמעו את המחבלים כשהם נכנסים לביתם והחלו לנסות לפתוח את דלת הממ"ד.

האב שאחז כל העת את ידית הדלת חש כי כוחותיו אוחלים כאשר הגיעו המחבלים עם פטיש והכו על הידית, מה שגרם לה להישבר. לאחר דקות הם החלו לחוש כי עשן נכנס תחת דלת הממ"ד והבינו כי המחבלים הציתו את ביתם.

האב שהבין כי סופם קרב, רצה לצאת מהחדר ולהסגיר עצמו למחבלים, אך הידית שנשברה לא נתנה לו את האפשרות לפתוח אותה. הוא אמר שאם יצאו בשלום הוא מבטיח לשמור שבת.

הם החליטו לפתוח את החלון ולקפוץ החוצה, והיו בטוחים כי המחבלים ימתינו להם שם, אך באופן פלאי המחבלים לא הבחינו בהם.

הם הסתתרו בשדה הסמוך לביתם והבחינו בדלי מים שהוכן כביכול במיוחד עבורם, הם הרטיבו את בגדי הילדים ונתנו להם לנשום דרכם בכדי שלא ישתעלו וישמיעו רעש.

האם סיפרה כי איננה מבינה כיצד הבת שתמיד אין אפשרות לעצור את הבכי שלה, לא בכתה ולא השמיעה צינן.

לאחר שלוש שעות שהתחבאו הם החליטו להתרחק מהמקום כמה שאפשר, הם גילו מקום ובו מספר עצים שסייעו להם להתחבא מאחוריהם, שם שהו במשך 13 שעות עד ששמעו קולות המתקרבים לכיוונם והיו בטוחים כי כאן יהיה סופם, אך אז שמעו כי הם מדברים בעברית והבינו כי מדובר במחלצים יהודים שסייעו להם. המסך בעמ' הבא

הנילו לא דצדניקא

י"ב כסלו - רבי דוב בער האמצעי ב"ר שניאור זלמן מליובאוויטש (תקפ"ה) רבי יצחק ב"ר דוד גריסהאבר אב"ד פאקש - מקבל נועם/קונט' תפילין (תקפ"ו) רבי יעקב אריה מנעשכין ב"ר מרדכי מוטטביחוב (תרס"ה) רבי נחום מטאלנא ב"ר מרדכי. רבי אליעזר ב"ר אליהו יהושע געלדציילער - ר"י אור ישראל (תשס"ו) רבי משה שפירא מסלאוויטא ב"ר פנחס מוקריין (תקצ"ה) - רבי פינחס מנחם אלעזר מפלץ ב"ר בנימין אליעזר זיסטמן ב' שפתי צדיק (תרפ"א) רבי מנחם יוסף ואהרונן מטבריה ב"ר אברהם דוד אב"ד בוטשאטש (תרי"ח) רבי מנחם נחום מהוסיאטין-למברג ב"ר שלום יוסף (תש"א) רבי משה מרדכי ב"ר צבי חיים עפשטיין ב' לבוש מרדכי ו"י סלבוזקה וחברין (תרי"ד) רבי איסר זלמן ב"ר ברוך פריץ מלצר ב' אבן האל (תשי"ח) רבי יעקב יצחק הלוי לנדא ב"ר יקותיאל זלמן מדראהביטש - ב' אמרי רברבי ואב"ד דיקלא ופרשבורג (תקנ"ב) רבי יצחק מסדיגוזה - רימנוב ב"ר ישראל (תרפ"ה) רבי שמוחה מדעסווי ב"ר צבי חרין מפוואט (תקנ"ב) רבי יחיאל ב"ר אהרן הלר ב' עמודי אור (תרי"ב)

י"ב כסלו - רבי שלמה ב"ר יחיאל לוריא המהרש"ל מלובלין (ה' של"ה) רבי אברהם דוב מאוויזיטש בעל הבת עין ב"ר דוד (תר"א) - האמורא רבינא בריה דרב הונא (ז' ר"ס) רבי ישראל ב"ר שמואל אליהו טאוב ממודוין ב' דברי ישראל (תרפ"א) רבי שלמה זלמן יוסף מווייעליפאלי ב"ר אברהם (תרי"ח) רבי דב בער מלעוו ב"ר ישראל מרוזין (תרי"ז) רבי ישראל אריה מפרמישלאן ב"ר צבי מסדיקלוב (תרפ"א) רבי ישראל פרידמאן מטשורטקוב ב"ר דוד משה (תרי"ז) רבי יחיאל מיכל האגר מהודוונקא ב"ר ברוך מוויזניץ ובנו רבי ברוך הי"ד (תש"ח) - ראובן בן יעקב אבינו ע"ה (ב' קצ"ד) רבי יעקב יצחק מואבנא ב"ר ישראל אלימלך (תרי"ג) רבי מנחם נחום משטפנישט ב"ר ישראל מרוזין (תרי"ט) רבי דוד ב"ר מסעוד אבוהצירא (תרי"ט) רבי יעקב משה מוולברוו ב"ר ישכר בעריש (תרי"ח) רבי שאול ראזנבערג אב"ד ראצפערט ב"ר מרדכי אב"ד נירבאטור וטערצאל - שו"ת חמדת שאול (ת"ש) רבי יצחק מאזארניץ הי"ד ב"ר ברוך מאיר - התן ו"י מאלעסק (תש"א) רבי מרדכי יעקב ב"ר חיים ברייש אב"ד צוירן - החיוון והתיקון שו"ת הלקת יעקב (תשל"ו) רבי מרדכי מטשורטקוב ב"ר מנחם נחום טברסקי מלאיעו (תרי"ט) - רבינו יהודה הנשיא בן רבן שמעון בן גמליאל (ג"א התקנ"ב) רבי משה ב"ר לייב קן אב"ד דארמשטאט - התן ו"ש ורטהיימר מווייטא (תקנ"ב) רבי יחיאל מיכל מברונא ב"ר דוד הלוי מטשעפן (תרי"ט) רבי שמוחה בונם ב"ר אברהם שמואל בנימין סופר ב' שבט סופר מפריסודא (תרי"ט) רבי דוד טווערסקי מסקירא ב"ר יצחק (תרי"ט)

האב סיפר כי בתוך כל התופת הוא חש שהם נמצאים בתוך ידיו של הקב"ה ואמר שלאחר הנס הגלוי הזה הוא חוזר בתשובה.

הם הצליחו לברוח מהמקום בסיוע של כוחות מחלצים והגיעו לבני משפחתם.

=

האב הזעיק את בנו לפני החג 'הקראון' ברעים שהציל

סיפורים מפעמים על ניצולים מהמסיבה ברעים מתפרסמים מאז הטבח הנורא בשמחת תורה.

סיפור מופת מתפרסם על חבורה שניצלה במסיבה, בעקבות שמירת שבת. אחד החברים ארגן 'קרוואן' למסיבה בכדי שיוכלו לשמור שבת, אך הוא החזיק לביתו קודם השבת והחברים ניצלו בזכות 'הקרוואן'.

"את הסיפור הזה שמעתי מאחיו של בעל המעשה", כך מספר השבוע אברך בקו 'השגחה פרטית', וכך סיפר בשמו: "יש משפחה מפוארת בבני ברק, בה האב תלמיד חכם, והבנים הם אברכים בני תורה המפארים את כרם בית ישראל, עובדי ה' ויראי הים".

למרבה הכאב, הבן הגדול שלהם ירד מהדרך. הוא התפתה לרחוב הקורץ בחוץ, והגיע למקומות נידחים, ישמרנו ה'.

לפני כמה שנים נפטרה הרבנית, אם המשפחה. פטירתה נגעה לליבו של הבן שהתרחק, והוא קיבל על עצמו לשמור שבת לעילוי נשמתה. הוא עדיין לא שב בתשובה על הכול, הוא עוד המשיך לבלות עם חברים שהתרחקו גם הם, אבל שבת הוא שומר כהלכתה, יהיה מה שיהיה".

לקראת שמחת תורה סיפרו לו חברים שהם הולכים להשתתף במסיבה כלשהי שתערך בדרום, והזמינו אותו להצטרף אליהם. המסיבה הזאת לא היתה לרוח התורה ולא לרוח הוריו, ואם מדברים על

רוח, אז היתה זו רוח רעה, רוח שטות, ואולי גם רוחות מזיקין.

איך שלא יהיה, לבחור שבא ממשפחה כה חשובה לא התאים בכלל להיות שם, אבל הוא נענה להזמנה, אמנם בהסתייגות אחת: "אני בא, אבל שומר שבת".

איך ישמור שבת כשכל סביבתו הוללת? לשם כך לקח איתו קרוואן נייד, ובתוכו הכין פלטה ועליה אוכל מבושל. את הקרוואן הזה הוא סידר יפה, וארגן גם תאורה מתאימה, כדי שלא יצטרך להדליק בשבת ח"ו. הכול ממש כמו יהודי כשר. אי של שבת בתוך החילול.

כיוון שהוא כבר הביא איתו את כל הציוד, והשקיע בזה הרבה, הוא הזמין עוד כמה חברים לתוך ה'חדר של שבת', ונסע לדרום. הוא רק גמר להציב את הקרוואן על מכונן, סמוך למקום שבו תיערך בלילה המסיבה, והנה הוא מקבל טלפון. אבא על הקו.

"**תקשיב** טוב", הוא אומר לבנו שהרחיק, "אני רוצה לראות אותך כאן בבית. עכשיו". "למה, אבא? מה קרה?" האבא בעצמו לא יודע מה קרה. הוא מרגיש שמדובר בדחיפות עליונה, ואין לו שום הסבר לתקיפות שבה הוא נוקט דווקא עכשיו. "אתה חייב להיות בבית בחג. אין על מה לדבר".

"**אבל** כבר הגעתי עד הנה, ואני מבטיח לך שאשמור כאן שבת. יש לי פה קרוואן שלם עם כל מה שצריך". "זה לא מעניין אותי", עונה אביו, "אף פעם לא התערבתי לך בחיים, רק הפעם אני מבקש. כן. תבוא".

"**אבל** איך אספיק להגיע? זאת נסיעה ארוכה". האב ענה: "תספיק. תקום ותצא עכשיו לדרך. אני מחכה לך".

הבחור היקר לאביו שליט"א ולאמו שבגן עדן, קם ונסע הביתה. הוא השאיר מאחוריו את הקרוואן והחברים. חייני ניצלו.

עכשיו מבינים גם שהקב"ה הכניס בלב האב התעקשות יתירה כדי להציל את חיי בנו, אבל הסיפור לא נגמר בזה.

את סיפורו הוא מסיים: כאשר המרצחים השפלים והנתעבים הגיעו לזירה, מיהרו חבריו של הבחור לקרוון הנייד והסתגרו שם. הם נעלו את הדלת, ונשכבו על הרצפה בחד נורא מפני הבאות. המחבלים התקדמו לכיוון הקרוון.

זהו מבנה בעל קירות קלים ודלת פשוטה, שאפשר לשבור ללא כל קושי. המחבלים ניסו לפרוץ אותה, אך לא הצליחו. ברוב אכזריותם הם הציתו אש תחת רצפת הקרוואן, ורק אז עזבו את השטח. האש לא נתפסה בקרוואן, וכבתה מאליה. חיייהם של החברים בתוך ה'חדר של שבת' ניצלו. השבת הצילה אותם.

=

סנטימטר מהלב

סיפר גבאי בית כנסת בעיר שדרות שהיה פצוע קשה וניצל ממוות לחיים: "בבוקר של יו"ט ושב"ק שמחת תורה יצאתי כהרגלי לבית הכנסת, לא עלה בדעתי כמובן שהרחובות שורצים מרצחי חמאס ימ"ש נתעבים, וחטפתי כדור מאחד המרצחים וכך שכבתי במצב אנוש וכמעט שפרחה נשמתי לפתע ברגע האחרון גילו אותי אנשי הצלה שהצליחו לחלצני מתוך האש אל בית החולים ושם איבדתי הכרה לאחר שאחד הכדורים נכנס לי בין הטחול ללב.

והנס היה שהפגיעה היתה כסנטימטר אחד בלבד מהלב, לאחר ניתוח מורכב ב"ה התעוררתי והתאוששתי, לאחר כמה ימים שוחררתי לביתי.

בליל שמחת תורה שעות ספורות לפני פרוץ המלחמה בחלומי אני רואה את **הגה"ק החפץ חיים זי"ע** עם חתנו זצ"ל כשהם משוחחים עלי, חתנו מצביע עלי ושואל: "מה הוא עושה כאן", והח"ח הק' השיב: "הוא ממזכי הרבים והוא ינצל וירוחם".

ממשיך הגבאי לספר: "כשקמתי בבוקר לא הבנתי את משמעותו של החלום הפלאי, אבל לאחר שהתעוררתי בבית החולים הבנתי שניצלתי ממוות לחיים.

ואז הבנתי שהזכות של השיעור היומי בהלכות שמירת הלשון שהתחלתי למסור בבית הכנסת מראש חודש אלול תשפ"ג ועליו מסרתי נפש בכל יום אחרי תפילת ערבית – הצילה את חיי.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לברך ללידידנו היקר, ה"ה רה"ח ר' יוסף רייך ה"ו לרגל שמוחת נישואי הבת בשטעטומ"צ יהי רצון שיזכה לנחת מכל יוצ"ח ויוסר לבנות בית נאמן בישראל, דורות ישרים ומבורכים, בניים ובני בניים עוסקים בתומ"צ. וזוכה לביאת גוא"צ בב"א.

מזל טוב
לידידנו האברך היקר, כלי מחזיק ברכה, ישמח משה במתנת הלקו. נחמדו ונעיים הרה"ח ר' משה דומ"ק שליט"א לרגל שמוחת המנס בנו היקר ני"ץ לעול תורה ומצוות בשטעטומ"צ יהי רצון שיזכה לרוב נחת ושובע שמוחות ונס"ס.

לעילוי נשמת
הוא חסידא ופיישא. שריד לדרור דעה וממעתיק השמועה. הדיין בבית המדרש המוכיח של חסידי בעלזא בבני ברק. היה דבוק בל"ו ובענה ותעצומות לרבות"ק מלעלוב כ"ק מדין רביה"ק הרמ"מ זי"ע וליהב"ח כ"ק מדין רבינו שליט"א. ה"ה
הגאון הגדול רבי משה וועבער זי"ע וזי"ע
בן הרה"ח ר' מרדכי זי"ע
נלב"ע ביום שבת קודש י"ב כסלו תשפ"ג. א. תנצב"ה
הונצח ע"י בני ילידינו הרה"ח ר' יוסף וועבער שליט"א

אנאחמולו על עטיל בת בלומא גיטל לזכר
לעילוי נשמת הרה"ח ר' אלימלך אליעזר אברהם ישראל ז"ל ארבער זי"ע
נלב"ע י"א כסלו תש"פ תנצב"ה

ברכת מזל טוב
הננו לברך ללידידנו היקר, פרע"ח מוחשבי מתפללי בית מדרשינו, נכד למדין רביה"ק הרמ"מ מלעלוב זי"ע ר' הרה"ח ר' יעקב אלי' הרוצניק שליט"א לרגל שמוחת נישואי הנכד בן לחתנו ידידינו הרה"ח ר' אהרן קאפ שליט"א יה"ה שיזכו לרוב נחת ושובע שמוחות ונס"ס.

מזל טוב ללידידנו הרה"ח ר' אליעזר קודמן שליט"א לרגל שמוחת אירוסיו הבן עב"ג בשטומ"צ. יזכה לנחת ושובע שמוחות ונס"ס

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב